

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

24 יולי 2025

ע"ר 63749-05-25 Cloudflare inc. נ' עזבון פלוני ואח'

בפני כב' השופטת, סגנית הנשיא תמר בזק רפפורט

המעוררת Cloudflare Inc.
באמצעות ב"כ עו"ד דרור ורסנו, עמוס אוסיזון וגבריאל פוקשנר

נגד

המשיבים עזבון המנוח פלוני ואח'
באמצעות ב"כ עו"ד יקי רנד ומרדכי הלר

פסק דין

ערעור על החלטת כב' השופטת פנינה נויבירט, בכובעה כרשמת בית משפט זה, מיום 20.3.2025 בקשר עם [ת"א 33758-07-21](#); ת"א 44337-07-21; [ת"א 42789-07-21](#); [ת"א 3476-08-21](#); [ת"א 45451-07-21](#) ות"א [23875-08-23](#).

בהחלטה התקבלה בקשת המשיבים ונקבע כי מסירת כתבי התביעה בתביעות הנ"ל אל חברת Nanosek Ltd. הישראלית (להלן – נאנוסק) מהווה המצאה כדין לידי המעוררת (Cloudflare Inc) בהתאם להוראות [תקנה 163\(ג\)](#) ל**תקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט-2018** (להלן – תקנה 163(ג)).

רקע

1. המעוררת היא חברה זרה המספקת שירותי סייבר הגנתי. נגד המעוררת, יחד עם נתבעים נוספים, הוגשו כתבי תביעה מטעם המשיבים בשישה תיקים שונים [\[ת"א 33758-07-21](#); ת"א 44337-07-21; [ת"א 42789-07-21](#); [ת"א 3476-08-21](#); [ת"א 45451-07-21](#) וכן [ת"א 23875-08-23](#)] (להלן – ששת התיקים). בכתבי התביעה נטען כי המעוררת סיפקה שירותי הגנה לאתרי אינטרנט המשויכים לארגון הטרור "חמאס", ובכך אפשרה לארגון להוציא אל הפועל פעולות טרור שגרמו נזקים למשיבים או לקרוביהם. לפיכך, לטענת המשיבים, המעוררת, יחד עם נתבעים נוספים, נושאת באחריות בגין נזקים שגרם ארגון חמאס למשיבים או לקרוביהם.

2. המשיבים פעלו להמצאת כתבי התביעה אל המערערת באמצעות חברות שונות הפועלות בישראל בטענה כי כל אחת מחברות אלה מהווה "נציג" של המערערת בישראל. אחת מהחברות אליה הומצאו כתבי התביעה היא חברת נאנוסק. כן ניסו המשיבים להמציא את כתבי התביעה באמצעות מר גיא בן צבי (להלן – בן צבי), מנהל בחברת cloudflare Ltd.

3. בהמשך לכך בקשו המשיבים כי ייקבע שהושלמה המצאה כדין למערערת בששת התיקים האמורים. בהקשר זה נדרשה הכרעה האם בין נאנוסק למערערת מתקיים הקשר הנדרש לצורך המצאה לנתבע זר באמצעות נציג, והאם בין בן צבי למערערת מתקיים קשר כזה. זאת על רקע [תקנה 163 \(ג\)](#) [לתקנות סדר הדין האזרחי, תשע"ט](#) – 2018 העוסקת באפשרות להמציא כתב תביעה לנתבע זר באמצעות נציג בישראל ומורה כך:

"התגורר הנמען מחוץ לתחומי המדינה ויש לו בתחומי המדינה נציג מטעמו המייצג אותו באופן קבוע בקשר לענייניו בישראל, ניתן להמציא לנציג אם התביעה נוגעת לאותו ענין." (ההדגשה לא במקור).

עיקרי ההחלטה נשוא הערעור

4. בהחלטה מפורטת ומנומקת, קבעה כב' הרשמת כי ההמצאה לחברת נאנוסק מהווה המצאה כדין למערערת, בהתאם להוראות [תקנה 163\(ג\)](#) הנ"ל. הרשמת עמדה על כך שבהלכה הפסוקה פורשה התקנה כך שהמצאה לידי נציג תתאפשר בהתקיים שני מבחנים מצטברים: מבחן "אינטנסיביות הקשר", הוא המבחן החשוב מבין השניים, ומבחן קיומו של "עניין בישראל". נפסק כי נאנוסק מקיימת קשר אינטנסיבי קבוע עם המערערת ביחס לאותו עניין בו עוסקת התביעה (שירותי הגנת סייבר). על רקע זה נקבע כי המצאה באמצעות נאנוסק היא המצאה כדין למערערת. כן חויבה המערערת לשלם למשיבים הוצאות בסך 7,500 ₪. משקבעה כב' הרשמת כי ההמצאה אל נאנוסק בוצעה כדין, התייתרה ההכרעה בסוגיית המצאת כתבי התביעה אל בן צבי. עם זאת, במאמר מוסגר ציינה כב' הרשמת כי לא ניתן לראות בבן צבי נציג של המערערת על בסיס הראיות שהוצגו.

5. על מנת לבחון את התקיימות מבחן אינטנסיביות הקשר, התייחסה כב' הרשמת אל טיב מערכת היחסים שבין המערערת ובין נאנוסק כפי שהתבררה לפניה במסגרת הבקשה, שכללה שמיעת ראיות. נקבע כי מערכת יחסים זו

מוסדרת בהסכם שותפים ובהסכם לאספקת שירותים (MSP). בהסכם השותפים הוגדרה נאנוסק כספק מורשה ולא בלעדי של שירותי המערכת, כאשר ההפצה המוסכמת היא עבור טריטוריה בלתי מוגבלת. בהתאם להסכם ה-MSP נאנוסק משמשת כ-MSP (non-exclusive managed services provider) ומספקת שירותי תמיכה או ניהול של מוצרי המערכת ושירותיה מול לקוחות קצה של המערכת, כאשר ההפצה המוסכמת יוחדה לישראל ולמרכז מזרח אירופה. כב' הרשמת קבעה כי הוכח כי נאנוסק היא ה-MSP היחיד של המערכת בישראל וכי קיימות אינדיקציות חזקות לקיומו של קשר עסקי שוטף בין המערכת לנאנוסק. בתוך כך התייחסה כב' הרשמת לכך שהמערכת היא זו שהכשירה את הצוות הטכני בנאנוסק לשם הכרה בנאנוסק כ-MSP היחיד שלה בישראל, וכן לדבריו של נציג נאנוסק שהעיד לפניה וסיפר על הקשר העסקי הרציף שבין החברות ועל התקשורת הישירה ביניהן. נוכח קיומם של קשרים אלה, קבעה כב' הרשמת כי בין המערכת ובין נאנוסק מתקיים "קשר אינטנסיבי" הנדרש לצורך המצאת כתב התביעה למערכת באמצעות נאנוסק.

6. אשר למבחן ה"עניין בישראל", כב' הרשמת קבעה כי במקרה דנן הוכח גם קיומו של עניין בישראל. נקבע כי היות שנאנוסק מהווה MSP יחיד של המערכת בישראל ניתן לראותה משום נציג המייצג את המערכת 'דרך קבע' בישראל. נאנוסק מעניקה שירותי שיווק ותמיכה למוצריה ולשירותיה של המערכת, ובכלל זה שירותי הגנה מפני מתקפות סייבר. התביעה עוסקת בכך שהמערכת סיפקה הגנה לאתרי אינטרנט של ארגון החמאס, ובכך מנעה את השבתתם. לכן, נקבע כי יש לראות בעניין התביעה כאותו העניין בו נאנוסק מייצגת את המערכת בישראל.

7. אשר לטענת המערכת שלפיה לא מדובר באותו "עניין" בו עוסק ההליך, שכן שירותי נאנוסק ניתנים רק ללקוחות תאגידיים במסגרת הסכם ה-MSP, שעה שארגון חמאס צרך מנאנוסק שירותים שהם Self-Served, ומשום כך לא מתקיים "עניין בישראל" – טענה זו נדחתה על ידי כב' הרשמת. כעניין שבעובדה נקבע כי נאנוסק משווקת שירותים גם לפי הסכם השותפים ולא רק לפי הסכם ה-MSP, כך שלא ניתן לומר שנאנוסק מספקת שירות רק ללקוחות תאגידיים וללקוחות גדולים. בהיבט המשפטי נקבע כי הטענה כי נציגות המשווקת שירותים ללקוחות מסחריים אינה יכולה לשמש נציגות לצורך תביעה שנסובה על מוצרי

Self-Served הניתנים ללקוחות שאינם מסחריים, מבוססת על בחינה קפדנית ומצמצמת מדי של המונח "עניין בישראל", ואין לה הצדקה.

8. על יסוד נימוקים אלה, קבעה כב' הרשמת כי המצאת כתבי התביעה אל המערערות באמצעות נאנוסק עומדת בתנאי [תקנה 163\(ג\)](#), כך שכתבי התביעה הומצאו אל המערערות כדין.

טענות המערערות

9. המערערות גורסות כי מסירת כתבי התביעה לידי נאנוסק אינה מהווה המצאה למערערות כדין. לעמדתה, אין לראות בנאנוסק "נציגה מטעמה" של המערערות "המייצגת אותה באופן קבוע בקשר לענייניה בישראל" ובפרט לא ביחס לעניין נשוא כתב התביעה, כדרישת הדין.

10. לעמדת המערערות, בינה ובין נאנוסק לא מתקיים קשר שהופך את נאנוסק לנציגת המערערות בישראל. נאנוסק היא צד להסכם שותפים עם המערערות, בדומה להסכמיה עם חברות נוספות בישראל, המשווקות את מוצרי המערערות שלא באופן בלעדי. נאנוסק משווקת במקביל גם מוצרי מתחרות של המערערות. לטענת המערערות, קשר זה בין נאנוסק לבין המערערות לא הופך את נאנוסק לנציגת המערערות בישראל. אכן, נאנוסק היא גם צד להסכם ה-MSP. אך לטענת המערערות, גם הסכם זה לא מייחד את נאנוסק ממשווקות אחרות, והעובדה שבפועל נאנוסק היא ה-MSP היחיד בישראל מטעם המערערות, היא מקרית ואיננה מלמדת על היותה "נציגתה" בישראל.

11. בנוסף, לטענת המערערות, בניגוד לקביעת כב' הרשמת, נאנוסק אינה מייצגת אותה ב"עניין" נושא התביעה. זאת על שום שעל פי הנטען בכתב התביעה ארגון החמאס השתמש בשירותי Self-Serve של המערערות, כך שהארגון נרשם באופן מקוון לשירות, שעה שלנאנוסק, על פי הטענה, אין כל נגיעה לשירות ללקוחות הנרשמים לקבלת הגנת סייבר באופן זה. לטענת המערערות, נאנוסק סיפקה שירותים לגופים תאגידיים וגדולים, ולא פעלה ביחס לשירותים שהתקבלו במסגרת Self-Serve שלגביהם נטען שסופקו לארגון החמאס.

12. לפיכך, לטענת המערערת, טענה כב' הרשמת בקובעה כי נאנוסק היא "נציגה" של המערערת ב"עניין" נשוא התביעה, ואין להכיר במסירת כתבי התביעה לידי נאנוסק כהמצאה כדין למערערת.

דיון והכרעה

13. לאחר שבחנתי את הודעת הערעור, החלטתי לדחות הערעור מבלי להידרש לתגובת המשיבים משום שלא נראה שנפלה בהחלטה טעות משפטית או עובדתית.

14. קביעתה של כב' הרשמת לפיה בין המערערת ובין נאנוסק מתקיים קשר המצדיק לראות בנאנוסק כנציגת המערערת בעניין נשוא כתב התביעה, מבוססת על ממצאים עובדתיים שאין מקום להתערב בהם, ובדין יסודה.

15. כאמור, [תקנה 163\(ג\)](#) מאפשרת לתובע להמציא תביעה נגד נתבע זר באמצעות מסירה לנציגו בישראל. תקנה זו מכוננת סמכות של בית המשפט בישראל על נתבע זר שאינו נוכח בעצמו בישראל, אך יש לו בישראל "נוכחות קונסטרוקטיבית" באמצעות הנציג המצוי והפועל בישראל. קיומה של נוכחות קונסטרוקטיבית זו נבחן בין היתר בהתאם לתנאים הקבועים [בתקנה 163\(ג\)](#). עניינם של תנאים אלו בדרישה כי בין הנתבע הזר לנציג הנטען בישראל תתקיים, בעניין נשוא התביעה, זיקה בעוצמה מספקת מבחינת טיבה ומשכה, על מנת לייחס לנתבע הזר נוכחות קונסטרוקטיבית בישראל (ראו [רע"א 3774/22](#) תרו תנעשיה רוקחית בע"מ נ' משה הייט (נבו 25.10.2022)(להלן – עניין תרו); [רע"א 7165/23](#) חברת FAST CORPORATE LTD נ' מייקרוסופט ישראל בע"מ (נבו 14.12.2023)(להלן – עניין מייקרוסופט)).

16. הפסיקה עמדה על כך שעם חקיקת [תקנה 163\(ג\)](#), שנחקקה חלף [תקנה 482\(א\)](#) [לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984](#), מוקדו דרישות התקנה על מנת להכיר באפשרות המצאה לנתבע זר באמצעות נציג. נקבע כי נדרש להמציא את התביעה לנציג מטעמו של הנתבע הזר, המייצג אותו בקשר לענייניו בישראל, כאשר הקשר ביניהם אינו רגעי אלא מתמשך. המצאת התביעה מותנית כאמור גם בכך שהתביעה עוסקת בעניין שבו הנציג מייצג את הנתבע בישראל (ראו פס' 27-29 לעניין תרו).

17. כאמור, בהחלטתה המנומקת קבעה כב' הרשמת כי בין המערערת לנאנוסק מתקיים קשר אינטנסיבי מתמשך. קשר זה מתבטא בהסכם השותפים עם נאנוסק, בהיותה של נאנוסק ה-MSP היחיד של המערערת בישראל ובאינדיקציות נוספות שמצביעות על קשר עסקי רציף בין החברות.

ממצאים מבוססים אלו אינם מצדיקים התערבות במסגרת ערעור, וכך גם המסקנה כי מדובר בקשר היוצר זיקה בעוצמה מספקת על מנת לייחס לנתבעת, המערערת, נוכחות קונסטרוקטיבית בישראל, הן מבחינת משך הקשר עם נאנוסק והן מבחינת טיב הקשר עימה.

18. אשר למסקנת כב' הרשמת כי "עניין" מושא התביעה הוא אותו "עניין" בו נאנוסק מייצגת את המערערת בישראל, כאמור בתקנה – כפי שציינה כב' הרשמת, בפסיקה נקבע כי בהקשר זה, פרשנות דווקנית ומצמצמת יתר על המידה למונח "עניין" עשויה לחטוא למטרה בשלה מלכתחילה הוכרה האפשרות לרכוש סמכות גם באמצעות נוכחות נציגת. ראו עניין מייקרוסופט, אליו הפנתה ההחלטה, שם נקבע כי אין לבחון בצורה קפדנית האם הנציג עוסק בתת התחום המסוים הנוגע לתובענה, כל עוד הנציג עוסק באותו התחום. עוד ראו לאחרונה [רע"א 57925-11-24 Philip Morris Switzerland Sàrl נ' אילן סנדי טסלר \(8.3.2025\)](#), שם הוטעם כי "הגדרת 'אותו עניין' בו עוסקת [תקנה 163\(ג\)](#) [לתקסד"א](#) נעשית על פי תחום הפעילות המתקיים בישראל [...] ולא בהתאם לרכיב הפרטני של הפעילות האמורה בו עוסקת התביעה".

19. אם ניישם הלכות אלו על ענייננו, נמצא כי בצדק קבעה כב' הרשמת כי הוכח קיומו של "עניין בישראל". בפועל נאנוסק מהווה MSP יחיד של המערערת בישראל. על כך אין חולק. ככזו ניתן לראותה כנציג המייצג את המערערת דרך קבע בישראל. הייצוג בישראל הוא ב"עניין" הרלבנטי להליך, משום שנאנוסק מייצגת את המערערת בישראל בתחום שירותי הגנה מפני מתקפות סייבר, והתביעה עניינה בשירותי הגנה מפני מתקפות סייבר שסופקו לכאורה לארגון החמאס.

20. טענת המערערת לפיה נאנוסק אינה מייצגת אותה ב"עניין" התביעה משום שהשירותים לגביהם נסוב כתב התביעה הם שירותי הניתנים באמצעות Self-Serve ואילו נאנוסק עוסקת בשירותי הגנת סייבר לגופים תאגידיים וגדולים – דינה להדחות. ראשית, בהחלטה נשוא הערעור נקבע, כעניין שבעובדה, ולא נראית הצדקה להתערב בקביעה זו, כי לא ניתן לקבוע שמכלול השירותים שמציעה נאנוסק מיועדים לגופים תאגידיים וגדולים בלבד. שנית, פרשנות זו של המערערת למונח "עניין" מצמצמת את המונח יתר על המידה, בניגוד למגמת הפסיקה. כאמור, הגדרת "אותו עניין" נעשית על פי תחום הפעילות המתקיים בישראל ולא על פי הרכיב הפרטני של הפעילות בו עוסקת התביעה. לפיכך בצדק נקבע כי משהתביעה עניינה בשירותי הגנה מפני מתקפות סייבר; ומשזיקתה הקבועה והמשמעותית של נאנוסק אל קלאודפלייר היא בענין שירותי הגנה מפני מתקפות סייבר - ממילא מתקיימים התנאים האמורים בתקנה המקימים נוכחות קונסטרוקטיבית מטעם המערערת בישראל המאפשרת המצאה למערערת באמצעות נציגתה בישראל, העוסקת באותו תחום אודותיו נסובות התביעות.

21. אשר על כן, הערעור נדחה. משלא התבקשה תשובה, לא ייעשה צו להוצאות.

ניתן היום, כ"ח תמוז תשפ"ה, 24 יולי 2025, בהעדר הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)